

Sygn. akt IX Ka 506/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Arczyński

Sędziowie: SSO Krzysztof Sajtyna

SSO Krzysztof Sójka

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Wiesława Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 roku

sprawy M. W.

oskarżonego o przestępstwo z art.279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 13 października 2014 roku sygn. akt II K 334/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że w opisie przypisanego oskarżonemu M. W. czynu ustalenie „dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia” zastępuje ustaleniem „dostali się do jej wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia”, a nadto ustala, że rolą oskarżonego M. W. była obserwacja przyległego do plebanii terenu;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję.

Sygn. Akt IX Ka 506/15

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że:

W dniu 12 kwietnia 2012 r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. i K. L., poprzez wybicie szyby w oknie plebanii parafii pod wezwaniem(...), dostał się do jej wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w walucie polskiej i obcej w kwocie nie mniejszej niż 5000 zł na szkodę w/w Parafii, przedmioty w postaci: zegarka marki A. na srebrnej bransolecie, zegarek męski z paskiem produkcji (...), złotego sygnetu, 2 par połączonych spinek do koszul męskich, wykonanego ze złota serca stanowiącego wotum religijne, połączanego łańcucha kanoników z medalionem, srebrnego łańcucha i połączanego łańcucha, zdobionego krzyża biskupiego, 3 obrączek koloru złotego, 2 portfeli skórzanych a ponadto 2 telefonów komórkowych marki N. – o łącznej wartości nie mniejszej niż 6.000 złotych na szkodę księdza T. S.; złotej i srebrnej biżuterii w postaci: zegarka damskiego marki A., 2 srebrnych łańcuszków, 7 złotych łańcuszków, 7 bransoletek, 3 złotych pierścionków, 3 par złotych kolczyków, 2 pojedynczych złotych kolczyków, 3 broszek, 7 przewieszek – o łącznej wartości ok. 500 zł, monet okolicznościowych, kolekcjonerskich wydawanych poza

powszechnym obiegiem pieniężnym wartości ok. 1400 zł oraz pieniędzy w kwocie 300 złotych na szkodę J. W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary w rozmiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 18 marca 2008 r. w sprawie sygn. akt II K 572/07 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk i inne, którą odbywał w okresie od 10 grudnia do 11 grudnia 2002 r. i od 4 maja 2007 do 3 listopada 2008 r.

tj. O przestępstwo z art. 279 § 1 ll w zw. z art. 64 § kk.

Wyrokiem z dnia 13 października 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 334/13 Sąd Rejonowy w Kielcach orzekł, co następuje:

I. w ramach zarzucanego w akcie oskarżenia czynu uznał oskarżonego M. W. za winnego tego, że: w dniu 12 kwietnia 2012 r. w K. działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. i drugą ustaloną osobą, co do której toczy się odrębne postępowanie karne, po uprzednim włamaniu do parafii (...) poprzez wybicie szyby w oknie plebanii, dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w walucie polskiej i obcej w kwocie nie mniejszej niż 5000 zł na szkodę w/w Parafii, przedmioty w postaci: zegarka marki A. na srebrnej bransoletce, zegarek męski z paskiem produkcji (...), złotego sygnetu, 2 par połączonych spinek do koszul męskich, wykonanego ze złota serca stanowiącego wotum religijne, połączanego łańcucha kanoników z medalionem, srebrnego łańcucha i połączanego łańcucha, zdobionego krzyża biskupiego, 3 obrączek koloru żółtego, 2 portfeli skórzanych a ponadto 2 telefonów komórkowych marki N. – o łącznej wartości nie mniejszej niż 6.000 złotych na szkodę księdza T. S.; złotej i srebrnej biżuterii w postaci: zegarka damskiego marki A., 2 srebrnych łańcuszków, 7 złotych łańcuszków, 7 bransoletek, 3 złotych pierścionków, 3 par złotych kolczyków, 2 pojedynczych złotych kolczyków, 3 broszek, 7 przewieszek – o łącznej wartości ok. 500 zł, monet okolicznościowych, kolekcjonerskich wydawanych poza powszechnym obiegiem pieniężnym wartości ok. 1400 zł oraz pieniędzy w kwocie 300 złotych na szkodę J. W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 §1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 18 listopada 2004 r., sygn. VIII K 178/03, a kara ta została objęta wyrokiem łącznym sądu Rejonowego w Kielcach Wydział II Karny z dnia 18 marca 2008 r. w sprawie sygn. akt II K 573/07 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk i inne, którą odbywał w okresie od 10 grudnia 2002 r. do 11 grudnia 2002 r. i od 4 maja 2007 do 3 listopada 2008 r., tj. popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 279 § 1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 627 §1 kpk zasądził od oskarżonego M. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa, a na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go od obowiązku zwrotu tych wydatków w pozostałej części oraz od opłaty od orzeczonej kary pozbawienia wolności obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego M. W., który zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 279 § 1 kk polegającą na przyjęciu wadliwej kwalifikacji prawnej czynu, przez uznanie, że typ czynu zabronionego opisany w sentencji wyroku wyczerpuje znamiona typu czynu zabronionego opisanego w art. 279 § 1 kk, podczas gdy opis czynu wskazany przez Sąd Rejonowy nie dookreśla na czym miał polegać udział M. W. w popełnieniu współsprawstwa kradzieży z włamaniem,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na:

- sprzecznym ze zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym ustaleniu, że oskarżony M. W. wiedział o planach K. P., z związku z czym działał on z pełną świadomością co według skarżącego stanowi sprzeczność pomiędzy ustaleniami, a zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym oraz wspólnie i w porozumieniu, podczas gdy materiał dowodowy w żaden sposób nie potwierdza powyższej teorii, a wręcz dostarcza podstaw do wniosków odmiennych, a mianowicie, iż M. W. był jedynie feralnego dnia był osobą, która kierowała samochodem marki C. (...), nie znał zaś planów R. P. co

do zamiaru popełnienia przestępstw ani też nie uczestniczył w nich w żadnym wymiarze, a nadto nie obejmował tego swoją świadomością, iż celem ich podróży jest chęć popełnienia przez współpasażera R. P. czynów zabronionych.

- dowolnym ustaleniu, że M. W., w momencie dokonywania przez R. P. włamań, wyszedł z samochodu i pilnował otoczenia w celu ostrzeżenia pozostałych oskarżonych, czym wypełnił znamiona współsprawstwa kradzieży z włamaniem podczas, gdy żadne z czynności dowodowych przeprowadzonych w toku postępowania i to zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak też sądowego nie dały podstaw by tę wersję zdarzenia można było uznać za prawdopodobną, choć w minimalnym zakresie – wręcz przeciwnie gromadzony materiał dowodowy ukazuje wobec oskarżonego M. W. jako osobę, która nie wiedziała ani nie obejmowała swoją świadomością, iż R. P. podczas pobytu feralnego dnia oskarżonych na ul. (...) w K. w czasie nieobecności w aucie dopuścił się popełnienia czynu zabronionego,

3. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała treść na wynik orzeczenia, a to przepisów art. 4, 7 i 410 kpk poprzez dokonanie dowolnej jednostronnej i wybiórczej oceny dowodów a to: zeznań R. P., K. L. oraz wyjaśnień M. W., podczas gdy pozostały materiał dowodowy, a to opinia transeologiczna, opinia osmologiczna, nagranie z zatrzymania oskarżonych na płycie CD- ROM oraz zeznania świadka I. S. potwierdzają wersję zdarzeń oskarżonych odnośnie braku udziału M. W. jako osoby, która nie miała wiedzy o przestępczym procederze uprawianym przez R. P. feralnego dnia,

4. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to: art. 5 § 2 kpk i art. 9 § 1 kpk oraz art. 424 § 1 kpk polegająca na rozstrzygnięciu pojawiających się w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, poprzez skazanie oskarżonego w sytuacji gdy Sąd w niniejszym postępowaniu nie dysponował dowodem wskazującym w sposób bezpośredni na sprawstwo oskarżonego, opierając swoje rozstrzygnięcie jedynie na łańcuchu poszlak i zasadach doświadczenia życiowego podczas gdy poszlaki na jakich oparł się Sąd orzekający w pierwszej instancji nie spełniają kryterium logicznego ciągu poszlak.

Zważywszy na powyższe skarżący wniósł o uniewinnienie oskarżonego M. W. lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji celem ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Złożona w niniejszej sprawie apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Analiza zebranego przez Sąd Rejonowy materiału dowodowego, stanowisko tegoż Sądu wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, a także analiza treści apelacji wskazuje na istnienie w sprawie szeregu dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, które nie zostały przez skarżącego kwestionowane i uznać je należy za bezsporne.

I tak:

- bezspornym jest, że w dniu 17 kwietnia 2012 r. R. P., K. L. i oskarżony M. W. pojechali samochodem C. (...) w okolice klasztoru w miejscowości Ś., w której to miejscowości R. P. dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczenia znajdującego się w tej miejscowości klasztoru, za który to czyn został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach w sprawie 2 K 32/13, a K. L. i M. W. nie byli oskarżeni o udział w tym przestępstwie.

- bezspornym jest także, że samochód ze Ś. do K. prowadził M. W. i jako kierowca tego samochodu został rozpoznany przez funkcjonariuszy policji M. K., M. G. i S. K. pełniących służbę patrolową, oraz że R. P., K. L. i M. W. pojechali tym samochodem w okolice plebanii na ul. (...) w K..

- poza sporem pozostaje także i to, że do wnętrza plebanii po uprzednim wybiciu okna dostał się R. P., że z plebanii skradzione zostały wymienione w zaskarżonym wyroku przedmioty, których wartość nie była kwestionowana.

- w końcu bezspornym jest i to, że R. P., K. L. i M. W. zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy policji przy ul. (...) w K. a skradzione z plebanii mienie zostało w całości odzyskane.

Stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy zgodnie z wszystkimi regułami procesowymi przeprowadził przewód sądowy, w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przeprowadzając szczegółową analizę i ocenę wszystkich ujawnionych dowodów na których oparł rozstrzygnięcie. Na szczególną uwagę zasługuje dokonana przez Sąd Rejonowy analiza i ocena opinii osmologicznej, wydanej na podstawie śladów zapachowych zabezpieczonych wewnątrz plebanii w oparciu o którą Sąd ten ustalił obecność K. L. we wnętrzu plebanii. Zarówno treść tej opinii, jej oceny dokonanej przez Sąd Rejonowy ani wyprowadzonego z niej wniosku skarżący nie kwestionuje.

W końcu Sąd Rejonowy poddał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dokładnej analizie i ocenie wyjaśnienia i zeznania składane w sprawie przez R. P., K. L. i M. W. bezbłędnie zauważając występujące pomiędzy nimi istotne sprzeczności. O ile bowiem wszyscy trzej zgodnie twierdzili, iż R. P. na teren plebanii udał się sam, a pozostali, tj. M. W. i K. L. twierdzili, że nie wiedzieli, w jakim celu R. P. to uczynił, to ich relacje pozostają sprzeczne co do szczegółów odnoszących się do opisu ich zachowania. M. W. w swoich wyjaśnieniach twierdził, iż w momencie odejścia R. P. został w samochodzie z K. L., a następnie rozłożył fotel i zasnął, a obudził go P. po powrocie do samochodu. Nie widział także, aby P. wkładał do samochodu jakieś rzeczy. Takie same w treści wyjaśnienia złożył K. L. zaprzeczając, aby był razem z P. wewnątrz plebanii. Natomiast R. P., zeznał, że jak wrócił z plebanii, to M. W. nie spał, tylko siedział za kierownicą, przy czym obaj, tj. i (...) i L. zapytali, co przyniósł ze sobą w worku, w którym w rzeczywistości miał przedmioty pochodzące z włamania do plebanii.

Do dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny wyjaśnień i zeznań R. P., M. W. i K. L. skarżący w ogóle się nie odnosi, twierdzenie o braku wiedzy i świadomości M. W. o dokonywanym przez R. P. przestępstwie, budując na założeniu prawdziwości wyjaśnień i zeznań tegoż R. P. a także wyjaśnień M. W. i K. L.. Trafnie Sąd Rejonowy zauważył, że wspólną intencją wszystkich trzech wymienionych osób było wykazanie iż R. P. kradzieży z włamaniem do plebanii dokonał sam, bez jakiegokolwiek udziału M. W. i K. L., to jednak zasadnie Sąd ten z analizy wyjaśnień i zeznań wszystkich trzech a także uwzględniając treść cytowanej wyżej opinii osmologicznej wyprowadził wniosek, iż poza R. P. we wnętrzu plebanii był również K. L..

Wniosek ten nie ma cech dowolności a za jego prawidłowością przemawia w pierwszym rzędzie dowód ze wspomnianej opinii osmologicznej. Bezpośredni udział w opisywanym przestępstwie K. L. a także opisywane przez R. P. zachowanie M. W., który nie tylko nie spał w samochodzie, ale także interesował się zawartością przyniesionego przez P. worka, jednoznacznie wskazują na inną rolę M. W., niż on sam ją przedstawia. Uwzględniając wszystkie wyżej wskazane okoliczności stanowisko Sądu Rejonowego wyrażone w twierdzeniu, że rolą M. W. i to w ramach podziału ról, podczas gdy jego koledzy a to R. P. i K. L., dokonywali włamania do plebanii, była obserwacja okolicy i ubezpieczenie ich nie pozostaje w sprzeczności ani z zasadami logiki, ani też z zasadami doświadczenia życiowego i w niczym nie nastąpiła tu obraza zasad opisanych w przepisie art. 7 kpk.

Zawarta w apelacji argumentacja zarzucająca zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych i naruszenie zasady domniemania niewinności w istocie stanowi jedynie polemikę z oceną dowodów przeprowadzoną przez Sąd Rejonowy, nie zauważa sprzeczności w wyjaśnieniach i zeznaniach R. P., M. W. i K. L., a także nie zauważa faktu, iż treść zeznań świadka I. S. nie została przez Sąd Rejonowy uznana za podstawę dokonania ustaleń w sprawie. Również wbrew twierdzeniom apelacji za prawidłowe uznać należy przypisanie M. W. współsprawstwa w będącym przedmiotem osądu przestępstwie w ramach którego odpowiada on za „całą” realizację zamion czynu zabronionego również wtedy, gdy pełnił rolę obserwatora terenu przylegającego do plebanii.

W tym też tylko zakresie Sąd Okręgowy zmienił opis przypisanego oskarżonemu M. W. czynu, uznając dokonaną przez Sąd Rejonowy jego ocenę prawną za prawidłową.

Sąd Okręgowy podziela w pełni zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku argumentację odnoszącą się do wymiaru orzeczonej kary, uznając ją za adekwatną do stopnia zawinienia i nie mającą cech nadmiernej surowości czy niesprawiedliwości.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy na zasadzie art. 437 § 1 kpk orzekł jak w wyroku, zwalniając oskarżonego aktualnie pozbawionego wolności na zasadzie art. 624 § 1 kpk od kosztów sądowych za II instancję.

SSO K. Sajtyna SSO W. Arczyński SSO K. Sójka